

Aynı Doz

— çiftci baba · 31 Mart 2021

AYNI DOZ

Asırlar usandı, mevsimler bıktı
Güneyin kuşları kuzda yandı oy!
Alçaktan sıkılan yükseğe çıktı
Yüksekten düşenler düzde yandı oy!

Yoklukta gözyaşı, varlıkta sevinç
Adalet evine konmadı kerpiç
Kibriti el çaksa tınlamazdım hiç
Bizimkiler gelip bizde yandı oy!

Mülk nazarı değdi yaşanan çağa
Ferhat'ın ayağı inmedi başa
Bakarken kör oldu deldiği dağa
Kirpiğin hatrına gözde yandı oy!

Önce çok masumdu, bir kelebektir
Tuttuğu ağası Dünya'da tekti
Tomofili alan pudrayı çekti
Pipetle birlikte tozda yandı oy!

Babalar uğraştı, ana didindi
Emeğin ödülü bir avuç kindi
Yatağı paylaşan sokağa indi
Oğlanın yanında kızda yandı oy!

Mazlumlara titrerken son siperinde
Huzurdan habersiz yattı derinde
Kolların sancısı alın terinde
Ayağın nasırı dizde yandı oy!

Hakikat sırrını kesince çapak
Lağımın suyunu almadı kapak
Mü'minin eliyle öldürüldü hak

Kur'an da yakıldı, cüz de yandı oy!

Meyve tüccarları yığın yığındı
Yediğimiz elma başka bağındı
Beynine güvenen akla sığındı
Kazandan korkanlar közde yandı oy!

Özlenen birliğin gelince tadı
Celladın tavada suyu kaynadı
Her fani kendince kumar oynadı
Papazda eskidi kozda yandı oy!

Kaybetmek zarardı, kazanmak kârdı
Küçükler el öpüp büyüğü sardı
Devenin iyisi çölde kızardı
Ayının beyazı buzda yandı oy!

Satışa çıkardık imanı, dini
Değersiz sıfırlar kuşattı bini
Yanmadım sanmasın kimse kendini
İnsanlık hep aynı dozda yandı oy!

31-03-2021